יום ה', י"ג בניסן תשע"ב (05 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

ואלה ימי השבוע ש-(י)היה...

היום, יום חמישי, **י"ג בניסן** בשנת ה'תשכ"א [1961-5721] - **ישראל בר** נעצר בעוון ריגול בישראל למען ברית המועצות –

ישראל בר - רקע

מקרה הריגול החמור ביותר מאז קום המדינה
מאסר עולם צפוי לישראל בר, הסטוריון צהל הנאשם בריגול
בר אבא כביכול - משורת ומעמד
רוסיה לקובה: אינכם בודדים

ישראל בר נולד ב-1912 באוסטריה כבן למשפחה יהודית מתבוללת. הוא היה פעיל במפלגה הסוציאל-דמוקרטית האוסטרית, והתהדר בכך שסיים קורס קצינים באקדמיה של הצבא האוסטרי ושירת כקצין בצבא האוסטרי. בר נהג לנכס לעצמו הישגים רבים שאמיתותם הוטלה בספק - היותו בעל תואר דוקטור בספרות מודרנית של אוניברסיטת וינה, והשתתפותו הקרבית לצד הרפובליקאים הסוציאליסטים במלחמת האזרחים בספרד כמפקד חטיבה בדרגת קולונל. לאור זאת, קנה לו בר ידע נרחב בנושאים צבאיים, והפך לבעל הבנה רבה למרות היעדר ניסיון קרבי אמיתי. דבר התחזותו, אגב, נחשף רק עם מעצרו וחקירתו. בר עלה לארץ ב- 1938, התקבל כתלמיד מחקר באוניברסיטה העברית בירושלים, ומאמרים שפרסם בנושאים צבאיים הביאו לצירופו לארגון "ההגנה". עם הקמת צה"ל, מונה כאחד משני עוזריו של ר' אג"מ וסגן הרמטכ"ל ושימש כראש מחלקת תכנון באג"מ בדרגת סגן-אלוף. ב- 1949 ביקש להשתחרר מצה"ל מכיוון שלא קודם לתפקיד חדש באג"מ, ולאחר התפטרותו הפך לעובד מנגנון מפ"ם בתפקיד ראש מחלקת הביטחון. בתפקיד זה אסף מודיעין צבאי על המתרחש בצה"ל, וניהל קשר הדוק עם מחלקת הידיעות של המפלגה, שעסקה באיסוף פוליטי ומודיעיני לא צבאי...

לקריאה נוספת: ישראל בר

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

ומחר, יום ששי, **י"ד בניסן**, (שהוא ערב פסח), בשנת ה'תש"ו [1946-5706] - נפטר **משה אביגדור עמיאל**, רבה של תל אביב ומראשי הציונות הדתית.

נולד בפולין, כבנם הבכור של הרב יעקב-יוסף ורבקה. ... בווילנה כשהיה בגיל 18 [בשנת 1900], הוסמך לרבנות על ידי הרב שלמה הכהן מווילנה, הרבנים מדווינסק מאיר שמחה הכהן (ה"אור שמח") והרב יוסף רוזין ("הרוגאצ'ובי"). בגיל 21 בשנת תרס"ג התחתן עם מאשה ביילה, ביתו של משה לוי ניוויאזקי מביאליסטוק.
בגיל 23 מונה לרב בעיירה שווינציאן, והקים שם ישיבה שמנתה כמאה תלמידים. שמונה שנים אחר כך מונה לרב גריובה (בגבול רוסיה-גרמניה), שם כיהן בתקופת מלחמת העולם הראשונה.
לאחר דבריו בוועידה העולמית של המזרחי בתר"פ זומן לכהן כרב קהילת אנטוורפן בבלגיה, בתפקיד זה כיהן בין השנים תר"פ-תרצ"ו (1920-1936). באנטוורפן הקים הרב עמיאל בית ספר דתי לאומי בשם 'תחכמוני', בית ספר לבנות, תלמוד תורה, ישיבה ועוד. על פעילותו הענפה ניתן ללמוד אף ממכתב שקיבל מהרב ישראל מאיר הכהן (החפץ חיים) בחודש אדר תרפ"ד.
בשנת תרצ"ג ביקר בארץ ישראל, ובין השאר נפגש עם הרב אברהם יצחק הכהן קוק. לאחר פטירת הרב שלמה הכהן אהרונסון (אדר, תרצ"ה), רבה הראשי של תל אביב, הציע הרב יהודה ליב מימון שהרב עמיאל יקבל את המשרה. ואכן בכ"א בטבת תרצ"ו (1936), לאחר שנבחר בהצבעה שבה גבר על הרבנים יצחק אייזיק הלוי הרצוג ויוסף דוב הלוי סולובייצ'יק, הגיע לכהן כרבה הראשי של תל אביב. בתל אביב הקים את ישיבת היישוב החדש, את "רשת החינוך התלמודי" שהתמקד בצורך בבעלי-בתים (ולא רק תלמידי חכמים), מפעל תורני "כינוס סופרים" ומוסד "עזרת תורה" לתמיכה בתלמידי חכמים עולים.
בעקבות דבריו של יצחק גרינבוים על הרצון לקביעת ערכים חדשים ליהודים, לעומת ערכי היהדות, כתב הרב עמיאל תגובה בה הוא יוצא נגד המנהיגים האחרונים שמביעים ניטראליות כלפי הדת, לעומת המנהיגים הקודמים (כדוגמת אחד העם) שאף אם לא שמרו מצוות, הרי הביעו יחס חיובי לדת. בכך התבטאה לראשונה פעולתו בתנועת המזרחי, והוא נבחר כציר לוועידה השנייה של המזרחי בפולין (ורשה, ניסן תרע"ט); ובה נבחר לנשיאות הוועידה. בהמשך היה אחד משבעת הצירים מפולין, לוועידה העולמית הראשונה של המזרחי באמסטרדם (תר"פ); וכן נבחר כציר לקונגרס הציוני ה-13 (תרפ"ג) וה-14 (תרפ"ה), ובאחרון אף כיהן בוועדת החינוך. החלטה מיוחדת הובילה לכינוס

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/החג	(ב"ש): 18^{39}	(י-ם): 18^{26}	(ת"א): 18^{42}	(חיפה): 18^{33}
צאת השבת/החג	(ב"ש): 19^{38}	(י-ם): 19^{39}	(ת"א): 19^{41}	(חיפה): 19^{41}

קריאת התורה: "מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח..." [שמות י"ב 21 – 51]

יום נעים, שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ג בניסן תשע"ב (05 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וועידה עולמית של המזרחי, באלול תרפ"ו; למקום הוועידה נבחרה אנטוורפן, עירו של הרב עמיאל, והוא עמד בראש הוועדה המכינה של הוועידה. בוועידה נבחר הרב עמיאל לוועד הראשי של התנועה. בוועידת קראקא (אב, תרצ"ג) הרב עמיאל התייחס לכך שתנועת המזרחי צריכה להשקיע את עיקר מרצה בפעילות כלפי החברה החרדית, ופחות במחנה הציוני-חילוני, ואף קרא להצטרפות להסתדרות החדשה של הרוויזיוניסטים, תוך פרישה מההסתדרות הציונית. בדבריו קרא הרב עמיאל לפתיחת שורות המזרחי גם לכאלו אשר אינם חברים בהסתדרות הציונית.

לקריאה נוספת: **המחלוקת שהביאה לפטירתו של הרב עמיאל**

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*שבת קודש, **ט"ו בניסן**, יום ראשון של **חג הפסח**,*

חג הפסח מתחיל בלילה מיוחד המכונה "**ליל הסדר**". נהגו בקהילות ישראל להזמין לסדר בני משפחה קרובים כרחוקים, עניים ואף אנשים זרים, *"**כל דכפין ייתי ויכול, כל דצריך ייתי ויפסח**"* (=מארמית, 'כל הרעב יבוא ויאכל, כל הצריך יבוא ויעשה את הפסח') כדי שכל אדם יוכל לאכול את סעודת החג, שלא להשאיר שום אדם מחוץ לקהילה בודד לנפשו. מצוה לספר בליל הסדר לילדים (ואם אין ילדים לספר להם, מספרים זה לזה) את אירועי יציאת מצרים על פי קובץ מדרשים ואמרות חז"ל, שהיום נקרא "הגדה של פסח", כדי לקיים את מצוות סיפור יציאת מצרים. המטרה היא להעביר את המורשת ואת הזיכרון לדור הבא, כחלק ממצוות "**והגדת לבנך**", המכוונת ללילה זה, ולכן הסדר מכוון לילדים.

רבים ממנהגי ליל הסדר נועדו לשמור על ערנות הילדים ולהתמיה אותם, כדי שישאלו מה שונה לילה זה מכל הלילות ויספרו להם כתשובה את סיפור יציאת מצרים; כך למשל, אמרו חכמים, שיש לחלק "קליות ואגוזים" לילדים, כדי שישאלו. בעדות ובמשפחות מסוימות, נהגו אף לעשות הצגות לילדים לצורך כך. מנהג 'גניבת' האפיקומן נועד אף הוא לצורך כך. בעבר היו נוהגים לחטוף אחד מהשני את המצה השמורה לסוף הסדר, וכיום נותנים לילדים לנסות ו'לגנוב' אותו.

בליל הסדר מתקיימות רבות ממצוות החג: אכילת מצה ומרור, שתיית ארבע כוסות יין, הסיבה, סיפור ביציאת מצרים, ובזמן המקדש גם אכילת קורבן הפסח וקורבן החגיגה. כמו כן מתקיימים מנהגים כגון אכילת החרוסת, הביצה והכרפס. בקהילות רבות נוהגים להכין כוס יין מיוחדת לאליהו הנביא (כוסו של אליהו) ובמהלך הסדר למלאה ביין ולפתוח את דלת הבית לכבוד הגעתו. יש הסבורים כי מקור המנהג בכך שהמסורת רואה באליהו הנביא את המבשר לקראת בואו של המשיח והגאולה.

ליל הסדר מסמל את יציאת בני ישראל מעבדות לחירות [ר' את המאמר המצ"בדף...], ואת זכירתם את יציאת מצרים ותודתם ומחויבותם לאלוקים על כך; יציאת מצרים מהווה את הבסיס לשמירת המצוות, ועל כן מקפידה על כך התורה. מעבר לכך, על פי ההגדה "**בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים**" (בגירסת הרמב"ם: "להראות"), ובכיוון זה הלכו ראשונים ואחרונים רבים, שכתבו כי ליל הסדר אינו רק זיכרון של סיפור היסטורי, **אלא מאורע שמתרחש ממש עכשיו**; בלילה הזה מתרחש אצל כל אדם מישראל תהליך של יציאה לחירות.

בימינו, עם חילון מושגים דתיים רבים, קיבל גם ליל הסדר גם ממדים הומניסטיים, והוא נחוג על ידי רבים כמסמל את חירות האדם. בקיבוצים רבים נוסחו בעבר הגדות אלטרנטיביות, שהדגישו את פסח כחג המסמל את האביב ואת האידאלים הציוניים והסוציאליסטיים.

*וביום זה, בחג ראשון של פסח, ב-**ט"ו בניסן** בשנת תשס"ב [2002-5762], לפני 10 שנים בדיוק - התחיל **מבצע** **חומת מגן**, במטרה לפגוע בתשתיות הטרור של ה**פלסטינים**, לאחר* **הפיגוע בליל הסדר במלון פארק**.

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/החג	(ב"ש): 18^{39}	(י-ם): 18^{26}	(ת"א): 18^{42}	(חיפה): 18^{33}
צאת השבת/החג	(ב"ש): 19^{38}	(י-ם): 19^{39}	(ת"א): 19^{41}	(חיפה): 19^{41}

קריאת התורה: "מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח..." [שמות י"ב 21 – 51]

יום נעים, שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ג בניסן תשע"ב (05 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

*יום ראשון, **ט"ז בניסן**, בזמן שבית המקדש היה קיים - **יום הנפת העומר**.*

מנחת העומר, היא קורבן מנחת ציבור שמביאים **מראשית הקציר**. מידת הנפח הנקראת 'עומר' מובאת לכהן על מנת שיניפו לפני ה' ממחרת השבת.
הקורבן מכונה גם "עומר התנופה" על שם ההנפה שהכהן מניף את המנחה. כמו כן הוא נקרא "מנחת ביכורים" על שם שמביאים אותו מהתבואה שביכרה.
מקור המצוה הוא בספר ויקרא:

"כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכוהן. והניף את העומר לפני ה' לרצונכם ממחרת השבת יניפנו הכהן." [ויקרא כ"ג 9]

התקיימה מחלוקת גדולה בין הפרושים לבין כתות אחרות בתקופת בית שני בדבר תאריך הבאת העומר. למחלוקת זו השלכה לספירת העומר ולקביעת תאריך חג השבועות.
הפרושים ואחריהם ההלכה הרבנית פירשו את ה'שבת' שנזכרה בפסוק שיש להביא את העומר ממחרתו, שהוא יום טוב הראשון של פסח. לפי זה יש יום קבוע להקרבת העומר, שהוא יום ט"ז בניסן. גם במסורת ביתא ישראל פורשה המילה "שבת" כמתייחסת לחג הפסח, אולם הספירה החלה ממחרת שביעי של פסח, ולא ממחרת החג הראשון של פסח. אי לכך חל חג השבועות שישה ימים מאוחר יותר, בי"ב בסיוון ולא בו' בסיוון. לעומתם, כיתות אחרות בזמן הבית, ואחריהם הקראים פירשו שבמילה 'שבת' הכוונה ל'שבת בראשית', היינו, היום השביעי מימי השבוע. הם פירשו שהכוונה לשבת שאחרי יום טוב הראשון של פסח. ולפי זה אין תאריך קבוע להקרבת העומר כל שנה, ותאריך חג השבועות נע בהתאם.

"שלוחי בית דין יוצאים מערב יום טוב, ועושין אותו כריכות במחבר לקרקע, כדי שיהא נוח לקצור. כל העיירות הסמוכות לשם (למקום הקצירה) מתכנסות לשם, כדי שיהא נקצר בעסק גדול. כיון שחשכה, אומר להם: בא השמש? אומרים הין. בא השמש? אומרים הין. מגל זו? אומרים הין. מגל זו? אומרים הין. קופה זו? אומרים הין. קופה זו? אומרים הין. בשבת אומר להם: שבת זו? אומרים הין. שבת זו? אומרים הין. אקצור? והם אומרים לו קצור! אקצור? והם אומרים לו קצור! שלוש פעמים על כל דבר ודבר, והם אומרים, הין הין הין. כל כך למה? מפני **הביתוסים**, שהיו אומרים: אין קצירת העומר במוצאי יום טוב." [משנה 'מנחות']

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שני, **י"ז בניסן** בשנת ה'תשט"ז - [1956-5716] - לאחר 15 חודשי שבי חוזרים לישראל **ארבעת חברי חוליה של חטיבת גולני** שנותרו בחיים לאחר שנפלו בשבי הסורי, בתמורה ל-41 שבויים סוריים. חבר החוליה החמישי, **אורי אילן**, התאבד במהלך השבי.*

במרץ 1956 : ארבעה שבויים הוחזרו מסוריה לאחר 15 חודשים בשבי הסורי הוחזרו ב-29 במרץ ארבעת חיילי צה"ל שנשבו כשיצאו להחליף סוללות במתקן האזנה ליד מוצבים סוריים. הארבעה הוחלפו בגשר בנות יעקב תמורת 41 חיילים סוריים, שרובם נלקחו בשבי במבצע "עלי זית" בכינרת.

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/החג	(ב"ש): 18^{39}	(י-ם): 18^{26}	(ת"א): 18^{42}	(חיפה): 18^{33}
צאת השבת/החג	(ב"ש): 19^{38}	(י-ם): 19^{39}	(ת"א): 19^{41}	(חיפה): 19^{41}

קריאת התורה: "מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח..." [שמות י"ב 21 – 51]

יום נעים, שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל

יום ה', י"ג בניסן תשע"ב (05 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

גופתו של החייל החמישי, אורי אילן, שהתאבד בכלא דמשק, הוחזרה בינואר 1955 לישראל.

''לא בגדתי''. שתי המלים הללו, שנכתבו באמצעות נקיבת חורים שנשזרו לאותיות על גבי פיסת נייר קמוטה, היוו את ראשיתו של מיתוס שעליו התחנכו לפחות שני דורות של לוחמים בצה''ל. הכותב, רב''ט בחטיבת גולני, נמנה על חולייה שחדרה לשטח סוריה במטרה לתחזק מיתקן ציתות מודיעיני. החוליה נלכדה, חבריה נחקרו בברוטאליות ומשחשש שלא יעמוד עוד בעינויים, בחר להתאבד בתלייה. גופתו הוחזרה לארץ במסגרת חילופי שבויים, אך את הפתקים לא קיבלה משפחתו מעולם. ככל הנראה, הם אבדו בארכיון צה''לי מבולגן. הגיעה השעה לשים לזה סוף ולחשוף אותם לעיני הציבור. [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום שלישי, **י"ח בניסן** בשנת תרצ"ד – [1934-5694], **נוסד מכון המחקר ע"ש דניאל זיו** ברחובות ובניהולו של חיים ויצמן.*

מכון ויצמן הינו המוסד השלישי להשכלה גבוהה שהוקם בישראל (לאחר הקמת הטכניון בחיפה והאוניברסיטה העברית בירושלים). המכון, שנקרא עם ייסודו בשנת 1934 **מכון זיו**, הוקם ביזמתו של חיים ויצמן. ויצמן שאף להקים מכון מחקר שימצא תהליכים כימיים ליצירת דשנים שיאפשרו גידולים באזורים צחיחים, וכן יחקור תהליכים כימיים אשר יהוו בסיס לתעשייה כימית בארץ ישראל. המימון למכון המחקר הגיע מידידיו של ויצמן **הלורד ישראל ורבקה זיו**, ממיסדי רשת החנויות **מרקס אנד ספנסר**; והוא נקרא על שם בנם דניאל זיו שנפטר בגיל צעיר.

המכון הוקם ברחובות בסמוך לתחנת מחקר חקלאית "המכון לחקר החיטה". מכון זיו נוהל בראשיתו על ידי פרופסור **ארנסט דוד ברגמן**. חיים ויצמן היה מעורב רבות באיתורם והשמתם של כ-10 מדענים שעבדו במכון בשנים הראשונות; וגם פעל לגיוס הכספים והאמצעים הדרושים לפעילותו. במהלך מלחמת העצמאות פעלה במכון יחידה של חיל המדע בעידודו של ברגמן וחרף התנגדותו של ויצמן. רבים מראשי יחידה זאת הכוללים את האחים אפרים ואהרן **קציר**, ישראל דוסטרובסקי ועמוס דה-שליט, שהיו מאוחר יותר ממקימי מכון ויצמן. [עוד]

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=

*יום רביעי, **י"ט בניסן** בשנת [ה'תשל"ד](#) – [1974-5734], **[גולדה מאיר](#) מתפטרת** מ[ראשות הממשלה](#).*

על אף תוצאות מלחמת יום הכיפורים נבחרה גולדה מאיר שנית לראשות הממשלה בבחירות שנערכו זמן קצר לאחר המלחמה, אולם נאלצה להתפטר בעקבות המחאה הציבורית שהתגברה עם פרסום דוח הביניים של ועדת אגרנט

• • •

לפני 38 שנה, ב-10 באפריל 1974, התפטרה גולדה מאיר, ראש הממשלה הרביעי של מדינת ישראל, מתפקידה. גולדה מאיר היתה מנהיגת מפלגת העבודה בשנים 19691974-, וראש ממשלה בשנים 19691974-. גולדה מאיר נולדה בקייב, בירת אוקראינה, כגולדה מבוביץ', והיגרה עם משפחתה לארצות-הברית ב-1906. לארץ עלתה בשנת 1921 והיתה חברה בקיבוץ מרחביה. גולדה נהנתה מחיי הקיבוץ, אך לא כך בעלה, והזוג עבר לתל אביב ואחר כך לירושלים, שם עבדו גולדה ובעלה במשרדי סולל בונה. לגולדה ובעלה מוריס נולדו בן ובת, מנחם ושרה. [עוד]

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/החג	(ב"ש): 18^{39}	(י-ם): 18^{26}	(ת"א): 18^{42}	(חיפה): 18^{33}
צאת השבת/החג	(ב"ש): 19^{38}	(י-ם): 19^{39}	(ת"א): 19^{41}	(חיפה): 19^{41}

קריאת התורה: "מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח..." [שמות י"ב 21 – 51]

יום נעים, שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של **יעקב זאב בן נחמה** ו**יעל בת אסתר** בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד "הדף השבועי/היומי לתולדותינו"

יום ה', י"ג בניסן תשע"ב (05 באפריל)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-=-

בברכת שבת שלום ומבורך וחג פסח כשר ושמח לכל משפחת קוראי **הדף** ☺,
ברכה ומרדכי

"לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ. כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי."
מתוך פרק התהלים [פ"א 14-15] שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי** בשבת

כניסת השבת/החג (ב"ש): 18^{39} (י-ם): 18^{26} (ת"א): 18^{42} (חיפה): 18^{33}

צאת השבת/החג (ב"ש): 19^{38} (י-ם): 19^{39} (ת"א): 19^{41} (חיפה): 19^{41}

קריאת התורה: "מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם--וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח..." [שמות י"ב 21 – 51]

יום נעים, שבת שלום ומבורך, וחג פסח כשר ושמח!

הדף מוקדש ל**פדיון נפשם** של נעדרי וכלואי ישראל, ורפואתם השלמה של יעקב זאב בן נחמה ויעל בת אסתר בתוך שאר חולי ישראל